

בש"פ 102/17 - תאו ברהמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 102/17

כבוד השופט מ' מזוז
תאו ברהמן

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 3.1.2017 בעמ"י
7390-01-17 שניתנה על ידי כבוד השופט א' היימן

עו"ד רמזי סקיס

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"י 7390-01-17, מיום 3.1.2017, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו מאותו היום, במ"י 64819-12-16, במסגרתה שוחרר המבקש למעצר בית.

2. ביום 29.12.2016 נערך חיפוש בביתו של המבקש ונמצאו 48 כדורים הנחשדים להיות כדורי אקסטזי ושני בקבוקונים המכילים נוזל הנחשד להיות "סם אונס", והוא נעצר בחשד לסחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. המבקש טען כי הוא אדם הלוקה בליבו ובכליותיו וכי החומרים שנמצאו ברשותו הינם חומרים לפיתוח הגוף.

ביום למחרת (30.12.2016) הובא המבקש להארכת מעצר בבית משפט השלום בתל אביב-יפו. בית המשפט (כב' השופטת נ' תבור) קבע כי מעיון בתיק החקירה עולה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות שהמבקש נחשד בביצוען

עמוד 1

וכי "לאור טיבו של החשד, עוצמת הסיכון ומספרן של פעולות החקירה", יוארך מעצרו עד ליום 3.1.2017 בשעה 12:00.

3. ביום 3.1.2017 התקיים בבית המשפט דיון בבקשה שנייה להארכת מעצרו של המבקש. בית המשפט (כב' השופטת ע' ח' כוחן) ציין כי תיק החקירה מלמד על קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות על ידי המבקש, אך מצד שני צוין שהחקירה הושלמה למעט קבלת ממצאי בדיקת מעבדה של החומרים שנתפסו, ובענין זה "נאמר על ידי לא אחת, כי חשוד אינו אמור להיות בן ערובה עד לקבלת חוות דעת סם". עוד ציין בית המשפט כי "על פי הוראות הדין, מעצר שלפני הגשת כתב אישום נועד לצרכי חקירה בלבד, להבדיל מצרכי ענישה או הרתעה. השאלה הטעונה הכרעה בבקשה זו אינה, אפוא, אם החשוד ראוי לעונש בגין המעשים שבביצועם נחשד או אם יהא במעצרו כדי להרתיע עבריינים-בכוח, אלא אך ורק אם מעצרו אמנם חיוני ונדרש לצרכי החקירה." לבסוף נקבע כי גם בהתקיים חשד סביר ועילת מעצר יש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית. בהתאם לכך מצא בית המשפט להסתפק בחלופת מעצר - "מעצר בית מוחלט" בביתו עד ליום 5.1.2017 בשעה 12:00, בתנאים שקבע.

4. בו ביום, בטרם השלים המבקש מילוי תנאי השחרור, עררה המשיבה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו על ההחלטה וביקשה שהמבקש יושב למעצר עד ליום 5.1.2017. בית המשפט (כב' השופט א' הימן) ציין כי "אי אפשר להשתחרר מהחשש שמסגרת ישראל גוררת רגליה ככל שמדובר בבדיקה מעבדתית של סמים. עניין זה מחמיר אף יותר ככל שמדובר בסופי שבוע. גם בעניין זה נכתב רבות והוחלט רבות, מעצרו של אדם הוא בבחינת פיקוח נפש, ואני סבור שמעבדות משטרת ישראל צריכות לעבוד גם בסופי שבוע". צוין כי בנסיבות שבהן החומר החשוד נתפס ביום 29.12.2016, יום חמישי, על פי צו חיפוש שהוצא יומיים קודם לכן, היה מקום להעביר את החומר באופן דחוף לבדיקת מעבדה, אך הוא הועבר רק ביום ראשון 1.1.2017. יחד עם זאת, בית המשפט קבע כי הבסיס לחקירת המבקש הוא המסמך שעל פיו הוצא צו החיפוש נגדו, וכי מסמך זה מקים חשד סביר לכך שהחומר שנתפס ברשותו הינו סם מסוכן. על כן, בית המשפט נעתר לערר והורה על הארכת מעצר המבקש עד ליום 5.1.2017 בשעה 13:00.

5. על החלטה זו הוגשה בקשת הרשות לערור שלפני, כאשר המבקש מגדיר את השאלה המשפטית הניצבת בבסיסה כך: "האם בחלוף 6 ימי מעצר ובהעדר חוות דעת מז"פ לעניין החומר החשוד כסם, ובהעדר כל פעולה אחרת, ניתן להאריך שוב את מעצר המבקש", ותוך שהמבקש מתייחס בבקשתו אל ההחלטה שניתנה בבש"פ 1561/11 פלוגית נ' מדינת ישראל (25.2.2011). לטענת המבקש, בית משפט קמא טעה בכך "שסטה סטייה כוללת מההלכה הקובעת והמחייבת שלפיה קבלת חוות דעת סם ממז"פ אינה עילה למעצר". עוד טוען המבקש כי מטות את הכף לטובתו העובדות כי הוא נעדר עבר פלילי וכי הוא עומד על טענתו כי החומרים שנתפסו ברשותו כלל אינם סמים.

6. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור לפני ערכאה שלישית על החלטה בדבר מעצר, תינתן אם בבקשה עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 5721/12 בביקר נ' מדינת ישראל (14.8.2012); בש"פ 6824/13 יטצ'נקו נ' מדינת ישראל (11.10.13); בש"פ 2349/15 אבו בלאל נ' מדינת ישראל (2.4.2015); בש"פ 7284/16 רומן סאקס נ' מדינת ישראל (21.9.2016)). המקרה דנן אינו עומד באף אחד משני מבחנים אלה.

7. לא מצאתי כי בהחלטה בבש"פ 1561/11 הנזכר לעיל, אליה מפנה המבקש ושבה הוא נתלה ליצירת כסות עקרונית לבקשתו, נקבעה הלכה. ומכל מקום, ההחלטה האמורה ניתנה בערר בזכות, ואף לגופה אינה רלוונטית

לענייננו. במקרה דנן בית משפט קמא קבע בבירור כי מתקיים חשד סביר כי המבקש ביצע את העבירות שבביצוען נחשד, גם בלא ממצאי בדיקת המעבדה שטרם התקבלו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' בטבת התשע"ז (4.1.2017).

ש ו פ ט